

mene, at der kan gøres noget, saa kunne vi mellem anden og tredje Behandling stille et positivt Forslag om en Værdimaaling.

Man kan ogsaa gaa en anden Vej, og det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Parkov) var inde paa den. Det er, at vi kunne lade det Spørgsmaal hvile til ad Aare. Jeg antager, at han dermed mente, at vi dog saa allerede i Aar, naar vi vedtage Lønningslovene, hvad vi sikkert gøre, maa have en Paragraf ind i Loven om, at noget saadant kan finde Sted, og at Tjenestemændene maa finde sig i, at saadant noget indenfor visse Grænser bliver lovfæstet ad Aare. Heldigst vilde det være, om det kunde ske nu i Aar.

Nu kan man sige: Det er meget betænkeligt at gaa til saadant noget nyt, for ved en Gradmaaling som den, her er tænkt, kan man let gribe fejl; man kan saa let tage Varegrupper frem, som egentlig ikke ere de rigtige, og glemme andre, som maaske vare de rigtige, og som mere kunde siges at være Normen for at finde Prisen paa disse 4 Hovedlivsfornødenheder. Jeg skal dertil sige: Det kan være muligt, naar man ikke vil følge f. Eks. „Statistisk Tabelværk“s Tal, men selv om det skulde ske, at man greb noget fejl med at faa Varegrupper frem, som senere viste sig mindre brugbare, og glemme andre Grupper, som vare mere fyldestgørende for at naa Retfærdigheden ad den Vej, er jeg dog sikker paa, at en Ændring paa dette Omraade vilde være uhyre let, netop fordi det er i alles Interesse, at vi faa en saadan Ændring. Jeg frygter derfor ikke, at man der i nogen Maade skulde gribe fejl. Hermed skal jeg slutte og varmt anbefale Tanken til Gennemførelse. Jeg haaber, at vi, som særlig have Sympati for den Tanke, maa finde Sympati for den ikke alene her i Tinget og hos Befolkningen, men ogsaa hos Regeringen, dersom den kan finde en Udvej, saa at vi kunne faa Tanken frem nu.

Birek: Det var med Interesse, at jeg som saa mange andre Medlemmer hørte paa dette Foredrag, som det ærede Medlem fra Skern (Ovesen) holdt. Jeg deler ganske hans Ønske paa dette Omraade, men jeg vil tilstaa, at dette er en af de vanskeligste statistiske Opgaver, man kan stille. Jeg skal ikke udtale mig videre om Sagen, men hellere bede det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen), der er mere statistisk øvet end jeg, sige, om det

overhovedet er muligt at komme frem ad denne Vej. Det staar nemlig for mig saaledes, at den største Fejl ved denne Statistik er, at den kommer et Aar for sent. Vi have først Aarets Statistik, naar Aaret er forbi, og det forekommer mig at være en Mangel i denne Henseende, men jeg vilde som sagt gerne have, at her skulde gøres noget. Det er imidlertid en Fremtidsstanke. Der er to Slags Prisstigninger. Der er Prisstigningen fra de daarlige til de gode Tider, den kan være 20 pCt. Nu ere vi i Aar eller næste Aar i Dalen, og Priserne ville saa stige igen, men det fordeler sig ikke lige. Det er særlig de store Raamaterialier, der bære det, saa hvis man tager de almindelige Indeksnummere som det ærede Medlem nævnedes, faar man et misvisende Tal. Saa er der en anden Prisstigning og et andet Prisfald, det kommer an paa den forskellige Guldproduktion. Ifølge Tallene fra 1896—1907 er Guldproduktionen ganske enorm, og ogsaa i Aar tegner den til at blive saa umaadelig stor, at det er muligt, at Priserne alligevel af den Grund atter vilde stige, saa vi kunne faa et højere Prisniveau. I saa Fald vil Tanken om de Indekspriser og Indekslønninger, det ærede Medlem fremsatte, være god, og jeg vil bede Finansministeren anmode „Statistisk Bureau“ om at gøre nogle Prøveforsøg efter den Formel: Hvis vi havde haft den Lov, det ærede Medlem ønsker, hvorledes ville saa Lønningerne have set ud? Vi kunne tage de Aar, der ere gaaede fra 1902 til 1906, og spørge: Kunde vi efter den Statistik, der foreligger, have lavet nogen Lønning for de Aar, og var der blevet Mening i det? Jeg synes, det er muligt her at gøre praktiske Forsøg paa Grundlag af Fortidens Statistik.

Inden jeg omtaler et Par Ændringsforslag, skal jeg rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister. Vi have i 5te Lønningsklasse noget, der hedder Overpostbude, der i Regelen ere Finsortere. Min Opfordring til Ministeren er da, at han lader ældre Postbude avancere op i denne Lønningsklasse, saa at ikke blot Finsortere, men ogsaa de ældre Postbude kunne blive Overpostbude. Man vil derved give de ældre Postbude en Opmuntring.

Med Hensyn til Lokomotivførerne deler jeg ganske den Anskuelse, som kom frem fra vort Partis Ordfører ved første Behandling, at det er den mest betydende Stilling blandt Funktionærerne, at det er maaske den Klasse af Funktionærerne, der